

Navnlig Moral; det kan jeg give det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) Ret i.

I Sammenhæng hermed skal jeg erindre om, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Forespørgerne (J. C. Christensen) kom ind paa, at Organisationen for de københavnske Postbude forleden paalagde sine Medlemmer under Henvisning til den eksisterende Havnestrejke ikke at medvirke til, at Posten fra en af Amerikabaadene bragtes i Land. Jeg tillader mig at rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, om dette ikke forekommer ham at være et groft Brud paa de Pligter, der paahviler enhver, der er ansat i Postvæsenets Tjeneste, og hvilke Forholdsregler den højtærede Trafikminister paatænker, hvis noget lignende skulde gentage sig.

Statsministeren (Zahle): Til den ærede Ordfører for Forespørgerne (J. C. Christensen) skal jeg sige, at jeg tror, at Arbejdsgiverne har god Lyst til at faa Arbejdet i Gang ude i Havnen. Thi det er jo rigtigt, at der kan tjenes Penge, naar Arbejdet kan komme i Gang derude, og de har derfor nok deres gode Grunde, naar de ikke har givet Arbejdet frit og opfordret andre end dem, der hører til Havnearbejdernes Organisation, til at gaa i Arbejde i Havnen. Der er i dette Øjeblik vistnok kun 4 000 arbejdsløse i København, og bortset fra dem, der er faguddannede i andre Fag, og som neppe vil give Møde derude, er Resten af dem, der gaar arbejdsløse, vist Arbejdere af meget ringe Kvalitet. Resultatet vilde allerede af den Grund meget let kunne blive det, at en saadan Opfordring fra Arbejdsgivernes Side ikke vilde bringe dem noget Resultat — naturligvis udover en Del Spektakler, saaledes at de fik viel Geschrei, men slet ingen Wolle ud af det. Det tror jeg for dem er Aarsagen til, at de ikke har udstedt en saadan Opfordring. Men det staar dem jo frit for at gøre det naar som helst, og de vil sikkert gøre det i det Øjeblik, de ser deres Interesse tjent dermed.

Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) bad mig om at skaffe oplyst, hvor Havnearbejderne fik deres Penge fra, naar de ikke fik dem fra Rusland. Men det ærede Medlem maa forstaa, at det er min Opfattelse, at Havnearbejderne faar ingen Penge, de har ingen Penge — hvorfor skal de absolut være rige og have Kapital? Jeg tror ikke, de har nogen, og saa kan jeg jo heller ikke finde, hvor de kommer fra.

Hvad den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen angaar, kan jeg ikke have noget imod den, den er som talt ud af Ministeriets Hjerte.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg hørte kun Slutningen af den Forespørgsel, som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt rettede til mig med Hensyn til Postvæsenet. Jeg vil gerne oplyse, at der foreligger ikke fra de københavnske Postbudes Side nogen Nægtelse af at efterkomme et dem givet Paabud. Det, der har givet Anledning til Rygterne herom, er, at der en Dag blev opslaaet i Postbudenes Lokale et Forbud fra Formanden for Postbudenes Organisation mod at foretage andre Arbejder ved Postens Ilandbringning end de sædvanlige, og der var selvfølgelig herunder tænkt paa et Forbud for Postbudene mod at bringe Posten i Land fra Skibet, hvilket det ellers tilkommer Skibet selv, Rederiet, at sørge for.

Det er min Opfattelse, at man selvfølgelig til det yderste skal sørge for, at Arbejdsfordelingen er den sædvanlige, og saa længe det var muligt at faa Posten bragt i Land ved Skibets egen Foranstaltning, forekom det mig ikke, at der fra Postvæsenets Side var nogen som helst Grund til at blande sig i dette Forhold. Det lykkedes den paagældende Dag at faa det paagældende Skib — det var „Frederik VIII“ — udlosset med Hensyn til Post og Rejsegods ved Skibets egen Foranstaltning. Der kom altsaa ikke til at foreligge nogen Nødvendighed for at give Postbudene Paalæg om at foretage Udlosning fra Skibet, og følgelig er der heller ikke kommet til at foreligge noget Tilfælde af Lydighedsnægtelse. Men jeg vil gerne paa den Foranledning, som det ærede Medlem giver mig, tilføje, dels at det ikke vil kunne gaa an, at der i Postbudenes Lokaler kan opslaaes Ordre fra andre end Postbudenes egne foresatte med Hensyn til deres tjenstlige Gerning, dels, at hvis det skulde blive nødvendigt ved Lejlighed at gaa videre med Hensyn til Postbudenes egne Funktioner, end det hidtil har været, med andre Ord, hvis den Dag kommer, da det bliver nødvendigt for Postbudene at gøre et Arbejde, som det hidtil ikke har været nødvendigt, at de udførte, men som viser sig at blive nødvendigt for Funktionens Udførelse til Besørgelse af Trafikken, maa Paalæg gives dem, og da maa man altsaa tage Konsekvensen af, at et saadant Paabud eventuelt ikke efterfølges.